

*Hij is niet meer in ons midden,
maar voor altijd in ons hart.*

In dankbaarheid gedenken wij

JAN GERHARDUS ENGBERINK

echtgenoot van

HEENDRIKA JOHANNA BARBARA ASSINK

Hij werd geboren op 24 augustus 1909 te Hengelo. Gesterkt door het H. Sacrament der Zieken is hij op 14 augustus 1993, op de leeftijd van bijna 84 jaar, overleden in Huize Backenhagen te Hengelo. Nadat wij tijdens zijn uitvaart op 18 augustus in de parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van Altijddurende Bijstand afscheid van hem hebben genomen, hebben wij zijn lichaam te ruste gelegd op de r.k. begraafplaats te Hengelo.

Met grote dankbaarheid zullen wij steeds blijven denken aan alles wat hij voor ons en voor velen heeft betekend. Pappa hield veel van mamma, met wie hij ruim 53 jaar lief en leed mocht delen, en die hem vooral de laatste jaren zo goed heeft verzorgd.

Hij heeft als schoenwinkelier een goede zaak opgebouwd en daar, samen met zijn gezin, veel energie in gestoken, eerst aan de Sloetsweg en later aan de Oldenzaalsestraat. Hij stond bekend als een eerlijk en oprecht mens. Vele jaren was hij een gewaardeerd voorzitter van de Schoenmakerspatroonsvereniging Hengelo en ornstreken. Ook was hij jarenlang actief voor zijn parochiekerk; was collectant en bad vaak het rozenkransgebed voor.

Toen zijn kinderen nog jong waren ging hij jaarlijks in de week van 15 augustus met zijn gezin op vakantie naar een zomerhuisje in Markelo. Hij leefde het meest als hij zijn gezin om zich heen had en had daarnaast belangstelling voor iedereen. In elk gezelschap wist hij met eenieder in gesprek te blijven.

Toen hij op latere leeftijd wat meer tijd voor zichzelf had, zocht hij bijna dagelijks zijn familie aan de Dr. Schaepmanstraat op. Hij werd ook door hen met zorg omringd. Pappa kon de afgelopen jaren ook genieten van de jaarlijkse familiedag, dan werd er samen met mamma, kinderen en kleinkinderen naar alle hoeken van Twente gefietst. Hij was sedert enige tijd het oudste lid van de voetbalvereniging Achilles '12, ook toen hij de wedstrijden niet meer kon bezoeken had hij nog steeds warme belangstelling voor deze vereniging. Zijn grote hobby, het houden van kanaries, kon hij sedert enige jaren niet meer uitoefenen omdat zijn gezichtsvermogen hem in de steek liet, hetgeen hem veel verdriet heeft gedaan. Dat was ook de reden dat hij niet meer kon kaarten, iets dat hij altijd erg graag deed.

De laatste vijf maanden van zijn leven mocht hij samen met zijn vrouw doorbrengen in Huize Backenhagen. Vooral de eerste drie maanden hiervan hebben ze gelukkige dagen, samen met hun medebewoners, doorgebracht. Hij was een eenvoudig en zeer gelovig man en heeft veel gebeden tot op zijn sterfbed. Opmerkelijk was, hoewel zijn krachten hem verlieten, dat zijn helderheid van geest is gebleven tot op het moment dat hij in volle overgave is overleden. Wij zijn dankbaar dat wij hem in ons midden mochten hebben.

Hij ruste in vrede.